

Tisková zpráva

Jan Kholm: *Pusťte světlo do tmavého večera*

Po vloni vydané novele *Tajný život domorodců* vychází v nakladatelství Host druhá kniha novináře Jana Kholla nazvaná *Pusťte světlo do tmavého večera*. V jejím středu stojí dvě sestry, Veronika a Valérie, a dva muži, dávní spolubydlíci z vysoké školy, Petr a Jaromír. A taky jedno dávné trauma, o kterém se nemluví. Ale tak jako umí mávnutí motýlích křídel způsobit uragán, spustí víkendová oslava narozenin na Jaromírově chatě sled událostí, jež otvírají staré rány. Jen otevřené rány je však možné opravdu vyčistit.

„Někdy je vám smutno a nevíte proč. Máte špatné dny, ale nechápete, co za tím vězí. Hrdinové této knížky zažívají něco podobného. Pátrají po příčinách svých pocitů, které je drásají a ničí. Rozplétáním pavučiny starých křivd a omylů riskují, že ztratí to málo, co jim v životě přináší radost. Ale stejně to má smysl. Nejhorší tragédie jsou totiž ty, které si nedokážeme vysvětlit,“ říká o knize její autor.

Ne každý člověk je nám sympatický — a ne každý hrdina nebo hrdinka knihy musí být nutně sympatický čtenáři. Plešatící bohatý Jaromír, který ani neumí přiznat, jestli je gay? Petr, jenž se už roky rozvádí, ale nedokáže od své ženy skutečně odejít nebo se nechat vyhodit? Valérie, která hned v jedné z prvních scén, než spolkne půlku Lexaurinu, málem rozbije vztah úplně neznámým lidem v obchodním domě prostě jenom proto, že nesnáší děti a sama je nikdy nechce? Veronika, jež pravidelně podvádí svého manžela na automatické pračce v bytě milencovy matky? Teď všichni čtyři sedí v Jizerských horách u chlebičků a napájejí se alkoholem, protože co jiného dělat, když se slaví narozeniny? A přesto je autor stvořil tak, že není možné je opustit, cosi v jejich povahách nutí čtenáře pokračovat. Cosi, co je pojí s námi všemi. To, co z nich dělá spíš blízké lidi než románové postavy.

Výzva z názvu knihy — *Pusťte světlo do tmavého večera* — tak zdaleka není jen titulkem z magazínu o bydlení, ale stává se vícerozměrnou pobídkou k přijetí změn, které do života Khollových hrdinů vstupují. Rozráží tmu každodennosti a rezignace, v níž až dosud jednotliví protagonisté přebývali. Ať už totiž na chatě v Jizerkách došlo k čemukoli, zafungovalo to právě jako ono pověstné mávnutí motýlích křídel. A někdy je životní uragán, byť v něčem destruktivní, mnohem lepší než stagnace bezvětrí...

Khollovo vyprávění má spád, poetiku i silný emoční náboj. Na pozadí zdánlivě banálních a nedramatických situací provázejících naši každodennost se ve vyprávění děje něco zásadního — proměna lidí, kteří jsou konfrontováni s nečekanými událostmi, jež je nutí udělat klíčové životní volby. Nakonec tedy zůstává otázka, na kterou si každý čtenář musí najít odpověď sám: stojí za to posvítit si na svůj život ve chvílích, kdy začíná padat tma?

Pokud budete chtít knihu zaslat k recenzi nebo propojit s autorem kvůli rozhovoru, obraťte se na mě:

Klára Kubíčková
nakladatelství Host
774 443 602
kubickova@hostbrno.cz
www.hostbrno.cz